

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204682
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6618204682.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcov:

X/ B. E.A., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom L. V. S. XXX, 985 32 L. V. S., štátny občan SR,
X/ R. Č., rodená Š., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom L. V. S.N. XXX, 985 32 L. V. S., štátna občianka SR,

X/ J. Š., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J. D.. Q. XXXX/XX, XXX XX K., štátna občianka SR,
X/ T. Z., rodená Š., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX K.Č., štátna občianka SR,
X/ V. Š., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX K., štátny občan SR,
všetci zastúpení Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s.r.o. so sídlom M. Rázusa 23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640

proti žalovanému: J. P., neznámy vlastník, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom: Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345,
o určenie, že vec patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

I. U r č u j e sa, že EKN parcela číslo XXX/X o výmere 354 m², záhrada zapísaná na Liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie a obec L. V. S. na mene vlastníka J. P. p a t r í do dedičstva po poručiťke S. E., rodenej P., narodenej XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod spisovou značkou D 921/99 zo dňa 13.10.1999, v celosti.

II. Žalobcom sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.10.2018 domáhali určenia, že EKN parcela č. XXX/X o výmere 354 m² záhrada zapísaná na LV č. XXXX pre katastrálne územie a obec L. V. S. patrí do dedičstva po L. E., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod D552/78 zo dňa 13.06.1978, právoplatné dňa 13.06.1978 v celosti. Zároveň žiadal svojim žalobným návrhom priznať žalobcovi plnú náhradu trov konania.

2. Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili tým, že parcela, ktorá je predmetom žaloby je v držbe a užívaní žalobcu 1/, a predtým bola v užívaní jeho právneho predchodcu L. E., nar. XX.XX.XXXX, zomrel XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX a jeho manželky S. E., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, zomrela XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX ako pozemok zastavaným rodinným domom so súpisným číslom XXX, postavený na CKN parcele č. XXX/X, zapísaná na LV č. XXX, pre katastrálne územie a obec L. V. S. ako vlastníctvo I. E., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: L. V. S. XXX, ktorá je manželkou žalobcu a ktorej dom daroval práve žalobca.

Žalobca je vlastníkom EKN parcely č. XXX/X o výmere 301 m² záhrady, parcely č. XXX o výmere 786 m² orná pôda, zapísaná na LV č. XXX pre katastrálne územie a obec L. V. S., ktoré je spoločne s EKN parcelou č. XXX/X vo vlastníctve neznámeho vlastníka, ktorá je predmetom sporu, tvoria ju pozemky

zastavané rodinným domom so súpisným číslom XXX, pozemky prirahlé k domu ako dvor a záhradu za rodinným domom. Parcelu č. XXX/X o výmere 108 m² zastavané plochy a nádvoria, na ktorej sa nachádza rodinný dom so súpisným číslom XXX, v ktorom býva žalobca aj s rodinou a ktorej časť tvorí aj EKN parcela č. XXX/X vo vlastníctve neznámeho vlastníka J. P. nie je zatiaľ založený list vlastníctva. Právnymi predchodcami žalobcu sú jeho otec L. E., nar. XX.XX.XXXX, zomrel XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L.Q. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod D552/78 zo dňa 13.06.1978, právoplatné dňa 13.06.1978. Ďalej matka S. E., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, zomrela XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod D 921/99, D/not/247/99 dňa 13.10.1999.

Rodičia žalobcu L. E. s manželkou S., rod. P. odkúpili kúpnu zmluvou zo dňa 16.08.1961 od predávajúcej R. E., rod. P. pozemnoknižnú parcelu č. XXX/X o výmere 301 m² zapísané v pozemkovoknižnej vložke č. 345 pre katastrálne územie L.Á. V. S. za kúpnu cenu 1.000,- Kč podľa ktorej bol na základe uznesenia Okresného súdu Lučenec č. 334/1963 zo dňa 21.03.1963 povolený zápis vlastníckeho práva v prospech kupujúcich do pozemnoknižnej vložky č. 524 pre katastrálne územie L. V. S.. Rodičia žalobcu L. E. s manželkou S., rod. P. odkúpili kúpnu zmluvou zo dňa 30.03.1963 od predávajúcej R. Z., rod. P., bytom: XXXX R. D., L., N., Q. pozemnoknižnú parcelu č. XXX/X zapísanú v pozemnoknižnej vložke č. 245 pre katastrálne územie L. V. S. za kúpnu cenu 1.750,- Kč. Táto kúpna zmluva však nebola zapísaná v pozemnoknižnej vložke. Z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúca je dedičkou po svojom nebohom otcovi J. P. na základe uznesenia Štátneho notárstva v Lučenci č. D252/56 zo dňa 04.05.1958. Z kúpnej zmluvy ďalej vyplýva podľa právneho zástupcu žalobcu, že kupujúci odkupovali túto nehnuteľnosť na stavebné účely. V kúpnej zmluve došlo, podľa názoru žalobcu, k pisárskej chybe pri uvedení čísla parcely, ktorú kupujúci odkupovali. Omylom bolo namiesto parcely č. XXX/X uvedené číslo XXX/X. Táto chyba je zrejماً z toho, že otec predávajúcej J. P. bol vedený ako spoluvlastník parcely č. XXX/X v pozemnoknižnej vložke č. XXX, ktorá sa cituje v predmetnej kúpnej zmluve. Nebol však vlastníkom parcely č. XXX/X, ktorá bola zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. XXX a ktorú už manželka B. (pravdepodobne pisárskou chybou právneho zástupcu žalobcu malo byť správne uvedené krstné meno L.) a S. E. odkúpili kúpnu zmluvou zo dňa 16.08.1961 od predávajúcej R. E., rod. P.. Žalobca predložil ako dôkaz o tom, že predávajúca R. Z., rod. P. je dedičkou po J. P. zapísanému ako neznámy vlastník na LV č. XXXX pre katastrálne územie L. V. S. vo vzťahu k parcele EKN č. XXX/X, pôvodne vedenej v pozemnoknižnej vložke č. 245 hlásenie, ktoré za predávajúcu podala R. Q. Národnej banke Československej ako oblastnému likvidátorovi v Bratislave zo dňa 25.11.1958.

Žalobcovia predkladajú potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny zástupkyňou predávajúcej pani R. Q. zo dňa 20.05.1964. Kúpna cena bola zaplatená vo výške 1.750,- Kč podľa dojednaní v kúpnej zmluve. Potvrdenie je v maďarskom jazyku, žiadateľ ho prikladá spoločne s prekladom do slovenského jazyka vyhotoveným zo strany žiadateľa. Žalobcovia majú za to, že vyššie podpísané skutočnosti ako aj priložené dôkazy preukazujú, že je dobromyseľným držiteľom parcely EKN XXX/X o výmere 354 m² záhrady, počnúc uzatvorením kúpnej zmluvy, vyplatením kúpnej ceny. Držbu nehnuteľnosti vykonáva až do dňa podania žaloby, nikým nebol v držbe rušený, riadne platí dane a poplatky spojené s užívaním nehnuteľností. Na predmetnom pozemku právny predchodcovia žalobcu postavili rodinný dom na základe rozhodnutia ONV Lučenec zo dňa 28.05.1963, číslo 1680/1963. (č.l. 1 - 5 z opaku spisu)

3. Žalovaný Slovenský pozemkový fond vo svojom vyjadrení zo dňa 28.01.2019 doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.02.2019 na žalobu uviedol, že základný predpoklad na určenie vlastníckeho práva je existencia naliehavého právneho záujmu.

Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. CSP: „Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem: naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu...“.

Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva alebo právneho vzťahu je naliehavý právny záujem zatažuje žalobcu. Žalobcovia naliehavý právny záujem v žalobe nijak neodôvodňujú. Požiadal súd, aby skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobcov ako procesnej podmienky pre uplatnenie práva prostredníctvom inštitútu určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP.

Žalobca sa domáha určenia, že parcela EKN 217/2 o výmere 354 m², druh pozemku: záhrada patrí do dedičstva po právnom predchodcovi žalobcu L. E.. Žalobca udáva, že sporný pozemok je v držbe a užívaní žalobcu a predtým bol v užívaní L. E. a jeho manželky S. E.. Nie je zrejماً podľa žalovaného, ako má sporný pozemok patriť výlučne do dedičstva po L. E., keď pozemok užívala aj S. E.. Rovnako ostáva sporné tvrdenie žalobcu, že užíva spornú parcelu keď rodinný dom, ktorý sa nachádza aj na spornej parcele daroval v roku 1999 žalobca manželke.

Z predložených dedičských rozhodnutí

vyplýva, že zákonnými dedičmi po L. E. sú: S. E., D. Š. a žalobca 1/. Po S. E. sú zákonnými dedičmi: D. Š. a žalobca 1/. Má za to, že nie je daná aktívna legitímácia žalobcu. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR č.k. 4Cdo 444/2013: „Ak zanechal poručiteľ viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 OSP. To platí aj v prípade, ak poručiteľ zanechal viac dedičov a ak nebolo dedičstvo medzi nimi ohľadne vecí, o ktoré ide v občianskom súdnom konaní vedenom s inou osobou ako dedičom (ktorá nie je poručiteľovým dedičom) vyporiadané. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol tento majetok známy (nebol predmetom dedičstva) a nebol v konaní o dedičstvo prejednaný sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. Z právnych úkonov týkajúcich sa tejto veci sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne a majú postavenie vyplývajúce z ustanovenia § 91 ods. 2 OSP“. (v tejto súvislosti por. tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 45/2008, 3 Cdo 197/2010, 3 Cdo 222/2010, 1 Cdo 183/2009, 5M Cdo 15/2007, 3 Cdo 162/2005, 5 Cdo 406/2013). Má za to, že aktívne legitimovanými v tomto spore majú byť všetci dedičia nielen žalobca a sporný pozemok nepatrí v celosti výlučne do dedičstva po L. E.. Z týchto dôvodov nie je splnená procesná podmienka nalievavého právneho záujmu v zmysle 137 písm. c) CSP. Z predložených dôkazov a tvrdení žalobcu ďalej vyplýva, že žalobca má za to, že popísané skutočnosti a dôkazy preukazujú, že je dobromyseľným držiteľom EKN parcely XXX/X o výmere 354 m² záhrady, počnúc uzatvorením kúpnej zmluvy a vyplatením kúpnej ceny. Držbu vykonáva a nebol v držbe rušený, riadne platí dane a poplatky spojené s užívaním nehnuteľností bez podloženia týchto tvrdení relevantnými dôkazmi. Ďalej má žalovaný za to, že nie je preukázané splnenie podmienok vydržania k dotknutej nehnuteľnosti a namieta oprávnenosť držby, dobrú vieru a nepretržitosť držby. Z predložených dôkazov je totiž evidentné, že kúpna zmluva zo dňa 30.03.1963 bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami R. Z., rod. P. ako predávajúcou a L. E. a manželkou S. P. ako kupujúcimi a predmetom kúpnej zmluvy bola parc. č. XXX/X zapísaná v PKN k. ú. L.L.Q. V. S. č. XXX, ktorú mala predávajúca zdediť po svojom nebohom otcovi J. P. na základe uznesenia Štátneho notárstva v Lučenci D 252/56 zo dňa 04.05.1958. Kúpna cena bola dohodnutá na 1.750,-Kč. Zároveň v bode 3. je uvedené, že účastníci konania majú vedomosti o tom, že tento prevod práv a právny úkon podlieha schváleniu Oblastnému likvidátorovi v Bratislave a privoleniu Odboru výstavby ONV v Lučenci podľa zák. č. 65/1951 Zb. V bode 4. zmluvy je uvedené, že vzhľadom na to, že predávajúca je devízovou cudzineckou (pravdepodobne myslené cudzinkou) kupujúci sú povinní zaplatiť kúpnu cenu podľa dispozície Oblastného likvidátora v Bratislave. V bode 8. zmluvy je uvedené, že kupujúci sú oprávnení po registrácii tohto právneho úkonu.

V uvedenej súvislosti žalovaný poukazuje na skutočnosti:

- zmluvné strany vrátane kupujúcich mali vedomosť o tom, že zmluva musí byť schválená v súlade s vtedajšou platnou právnou úpravou,
- predávajúca nebola zapísaná ako vlastníka predmetu kúpnej zmluvy (pričom zápisy v pozemkovej knihe sa realizovali do roku 1964) a z tohto dôvodu považuje za spornú platnosť zmluvy (uzatvorená s nevlastníkom) a odkaz na uznesenie Štátneho notárstva v Lučenci D 252/56 zo dňa 04.05.1958 bez toho, aby bol známy obsah čo bolo predmetom dedičstva a kto bol dedič je nepostačujúce na osvojenie si postavenia predávajúcej ako vlastníčky. Predložený dôkaz „hlásenie podnikov účastí a nemovitostí cudzozemcov v tuzemsku“ z 25.11.1958 nie je dôkaz o nadobudnutí vlastníckeho práva predávajúcej k pozemku popísaného ako predmet kúpy. Poukazuje na PKV vložku XXX, v ktorej je uvedená okrem iného parcela XXX/X a má vedeného v časti B vlastníka P. H. (žalovaného),
- tvrdenie o písárskej chybe k označeniu parcely XXX/X s poukazom, že v PKV vložke XXX je uvedená parcela XXX/X nepovažuje za preukázané. Predmet kúpy totiž nebol vymedzený určite
- predložený dôkaz, a to potvrdenie zo dňa 20.05.1964 nepreukazuje zaplatenie kúpnej ceny jednak z titulu, že spôsob bol určený v kúpnej zmluve (podľa dispozície Oblastného likvidátora v Bratislave), sumu neprevzala ani predávajúca a splnomocnenie, resp. dodatok kúpnej zmluvy o zmene týkajúcej sa zaplatenia kúpnej ceny pravdepodobne neexistuje, z potvrdenia vyplýva, že preberajúca Q. H. vyhlásila, že kúpnu cenu poukáže bankovým prevodom v prospech predávajúcej ako náhle bude kúpna zmluva schválená.

Z predložených dôkazov - kúpnych zmlúv zo dňa 16.08.1961, uznesenia Okresného súdu Lučenec č. 334/1963, z 20.03.1963, uznesenia Okresného súdu Lučenec č. 761/1963 vyplýva, že L. E. a jeho manželka S. mali vedomosť o tom, v akom rozsahu a aké podmienky na nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ukladal zákon v čase uzatváraných kúpnych zmlúv. Preto tieto okolnosti

nasvedčujú tomu, že pri normálnej opatrnosti nemohli byť v dobrej viere, že sú vlastníkami aj parcely EKN XXX/X (XXX/X z PKV XXX). Pokiaľ teda s odvolaním sa na kúpnu zmluvu zo dňa 30.03.1963 a na potvrdenie o vyplatení kúpnej ceny žalobca vstúpil do držby nehnuteľnosti, ktorá je predmetom žaloby a jej prípadného vydržania, nepovažuje tieto listiny za spôsobilé pre oprávnenú držbu a tieto teda nepreukazujú oprávnenú držbu, ani dobromyseľnosť žalobcu, ani ich právnych predchodcov, ktorí mali vedomosť, že ak aj parcelu EKN XXX/X užívali, tak ju užívali s vedomím, že nie sú vlastníkami spornej parcely a že podpísaná kúpna zmluva nebola schválená v súlade s platnými právnymi predpismi. Poukazuje na § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého sa vyžaduje dobromyseľnosť v držbe - t.j. presvedčenie vydržiteľa právneho predchodcu žalobcu, že je vlastníkom predmetnej veci. Dobromyseľnosť sa preukazuje poukazom na vonkajšie okolnosti. Nedostatok formy právneho titulu nadobudnutia je neospravedliteľným právnym omylom. Takýto omyl je prekážkou dobromyseľnosti a nezakladá oprávnenú držbu a nemôže viesť k vydržaniu. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedliteľný. Poukazuje na rozsudky Najvyššieho súdu SR: 3M Cdo 7/2010, 3M Cdo 8/2010, 5Cdo 30/2010 a 6M Cdo 5 /2010, v zmysle ktorých „omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti alebo nedokonalnej znalosti celkom jednoznačného a zrozumiteľného ustanovenia zákona je právny omyl neospravedliteľný“. „Oprávneným držiteľom nehnuteľnosti, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že je jej vlastníkom nemôže byť ten, kto do jej držby vstúpil za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení do 31. decembra 1991 na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá nebola registrovaná štátnym notárstvom v zmysle zákona č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom (notársky poriadok)“ - Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2010, sp. zn. 4 Cdo 283/2009 - R 73/2015. Samotná detencia po akokoľvek dlhú dobu, aj keď nerušená, nemôže viesť k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním.

Podľa odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 234/2009, cit.:

„Vydržanie patrí k všeobecným originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva v dôsledku kvalifikovanej dlhodobej držby oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. Podmienkou vydržania je oprávnená držba spôsobilej veci, trvajúca po zákonom stanovenú vydržaciú dobu. Podľa konštantnej judikatúry oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam, uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží alebo subjektom práva, ktoré vykonáva, poprípade že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Dobrá viera je vnútorný, psychický stav držiteľa. Zo zákona vyplýva, že nestačí prostá subjektívna dobrá viera, oprávnený držiteľ musí byť v dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam alebo nie je treba vždy hodnotiť objektívne a nielen zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka a je treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej, normálnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom k okolnostiam a povahe daného prípadu po každom požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Oprávnená držba sa teda zakladá na omyle držiteľa, ktorý sa domnieva že je vlastníkom držanej veci alebo subjektom vykonávaného práva. Oprávnená držba sa nemôže zakladať na takom omyle držiteľa, ktorému sa mohol pri normálnej opatrnosti vyhnúť. Je treba zdôrazniť, že ide o opatrnosť normálnu, obvyklú, posudzovanú z objektívneho hľadiska. Omyl držiteľa musí byť ospravedliteľný. Ospravedliteľným je omyl, ku ktorému došlo i napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu po každom požadovať. Pokiaľ omyl presahuje rámec bežného, obvyklého posudzovania vecí, nie je ospravedliteľný. Držiteľ, ktorý drží vec na základe takého omylu, môže byť síce v dobrej viere, avšak nie „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“, a preto nemôže byť držiteľom oprávneným. Ospravedliteľným omylom môže byť výnimočne aj omyl právny (to, že môže ísť o omyl skutkový, je možné považovať za nepochybné). Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnemu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva.“ Podľa vyššie uvedenej judikatúry je právny názor týkajúci sa dobromyseľnosti na mieste aplikovať aj vo vzťahu k prejednávanej veci. V nadväznosti na uvedené žalovaný žiadal súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol. (č.l. 57-58 spisu)

4. Právny zástupca žalobcu na repliku žalovaného po výzve súdu doručil dňa 11.07.2019 návrh na pripustenie zmeny žaloby a návrh na pristúpenie subjektov do konania na strane žalovanej. Svoj

návrh odôvodnil tým, že žalobca navrhuje, aby súd pripustil zmeny žalobného návrhu nasledovne: Súd určuje, že EKN parcela č. XXX/X o výmer 354 m² záhrada zapísaná na LV č. XXXX pre katastrálne územie a obec L. V. S. patrí do dedičstva po poručiiteľke S. E., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, zomrela dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod D 921/99 zo dňa 13.10.1999, v celosti. Žalobca 1/ prostredníctvom právneho zástupcu svoj návrh odôvodnil tak, že EKN parcela č. XXX/X o výmere 354 m² záhrada, katastrálne územie Veľká nad Ipľom mienili nadobudnúť jeho rodičia S. E., L. E. kúpnu zmluvou uzatvorenou písomne dňa 30.03.1963 s predávajúcou R. Z., rod. P. V kúpnej zmluve bola dojednaná kúpna ceny 1.750,- Kč. Na tejto kúpnej zmluve bola riadne overená pravosť podpisu predávajúcej. Ďalej žalobca predložil ako listinný dôkaz potvrdenie zo dňa 20.05.1964, ktorým splnomocnená zástupkyňa predávajúcej R. Q. potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny dojednanej zmluvou vo výške 1.750,-Kč. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 30.03.1963 za účinnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., ktorý v § 111 ods. 1 uvádza, že „Vlastníctvo k veciam jednotlivo určeným prevádza sa už samotnou zmluvou ak nie je dohovorené inak alebo ak nevyplýva niečo iné z osobitných predpisov“.

Ak ide o veci určené podľa druhu, je na prevod vlastníctva potrebné ich odovzdanie. Rodičia žalobcu sa ujali faktickej držby pozemku dňom podpisu kúpnej zmluvy. Ich držba bola nerušená počas celého ich života a po smrti v držbe pokračuje žalobca so svojou manželkou. Ďalšie dokumenty súvisiace s predmetnou kúpnu zmluvou, schválenie Oblasným likvidátorom v Bratislave a iné sa z dedičstva po rodičoch nedochovali. Platná právna úprava v čase podpisu zmluvy v § 115 až 117 Občianskeho zákonníka obsahovala aj možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Zo žalobcom predložených dôkazov je podľa jeho právneho zástupcu možné dedukovať, že podpisom kúpnej zmluvy a následným zaplatením kúpnej ceny s odstupom jedného roku došlo k splneniu podmienok schválenia zmluvy oblasným likvidátorom a platilo, že vlastnícke právo sa nadobudlo uzatvorením zmluvy a záznam v pozemkovej knihe mal len evidenčný charakter. K zápisu do pozemkovej knihy ohľadne tejto kúpnej zmluvy nedošlo z dôvodu písárskej chyby, ktorá je v nej uvedená a ktorá je z jej ďalšieho obsahu a ďalších súvislostí zrejma, a to, že bola nesprávne uvedená ako prevádzaná parcela XXX/X. Táto bola totiž v prospech rodičov žalobcu prepísaná inou zmluvou hoci sa jednalo o parcelu XXX/X, pretože len táto bola vo vlastníctve predávajúcej a túto dedila po svojom otcovi J. P., ako sa uvádza v zmluve. Následne od 01.04.1964 nadobudol účinnosť Občiansky zákonník č. 140/1964 Zb., ktorý až do 01.04.1983 neupravoval možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Otec žalobcu, kupujúci L. E., zomrel dňa XX.XX.XXXX a keďže jeho vlastnícke právo podľa vyššie uvedenej kúpnej zmluvy nebolo vyznačené v pozemknoknižnej vložke č. XXX, parcela č. XXX/X nebola predmetom dedenia hoci ju v čase smrti držal už 15 rokov. Ak žalobca nevie preukázať splnenie podmienky uvedenej v bode 3. kúpnej zmluvy z 30.03.1963, v čase smrti L. E. ku dňu XX.XX.XXXX vzhľadom na aktuálnu právnu úpravu v tom čase nemohol L. E. nadobudnúť vlastnícke právo k parcele č. 217/2 vydržaním, pretože tento nadobúdaci titul zákon nepoznal. Až novelou zákona č. 140/1964 Zb., účinnou od 01.03.1983 bola opätovne zavedená možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním v § 135a v znení: „Vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobie, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).“ Podľa odseku 4: „Do doby podľa odsekov 1 a 2 si občan môže započítať dobu, po ktorú jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu.“ Ustanovenie § 507a odsek 3 v prechodných ustanoveniach k úpravám účinným k 01.04.1983 uvádza: „Do času uvedeného v ustanovení § 135a sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právne predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983. Tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.“ V zmysle tejto platnej právnej úpravy má právny zástupca žalobcu za to, že manželka S. E. nadobudla vlastnícke právo k parcele č. XXX/X uplynutím 10 ročnej vydržacej lehoty, a to jednak tým, že sama držala časť pozemku ako jeho kupujúca uvedená v kúpnej zmluve z 30.03.1963 a jednak titulom dedenia po svojom manželovi L. E., kedy po smrti manželka pokračovala v jeho držbe ako jeho právna nástupkyňa. Dedičmi po manželovi boli aj žalobca a jeho sestra D. Š. ale k 01.04.1984 nevykonávali reálnu držbu pozemku.

Návrh na pristúpenie subjektov do konania na strane žalovaných právny zástupcom žalobcu, dedičmi po zosnulej sestre žalobcu D. Š. bol nasledovný:

1. R. Č., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXXX/XX, K.,
2. J. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Y. I. X, K.,
3. T. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXXX/XX, K.,
4. V. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXXX/XX, K..

Tento návrh právny zástupca odôvodnil tým, že dedičmi po D. Š., podľa uznesenia o dedičstve č. 5D/163/2014 boli jej manžel D. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX, naposledy L. V. S. XXX, ktorí boli súčasne dedičmi po svojom predumrelom synovi Mgr. D. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomrel XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L.Q. V. S. XXX, ktorý zomrel slobodný. Dcéra R. Č., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXXX/XX, K., vnuci, deti po predumrelom synovi V. Š., ktorý zomrel XX.XX.XXXX, vnučka J. Š., bez dátumu narodenia v rozhodnutí o dedičstve, bytom: Y. I. X, K., vnučka T. Š., bez dátumu narodenia v rozhodnutí o dedičstve, bytom: D. XXXX/XX, K., vnuk V. Š., bez dátumu narodenia v rozhodnutí o dedičstve, bytom: D. XXXX/XX, K..

Vo vzťahu k ostatným vyjadreniam žalovaného, tieto podľa právneho zástupcu žalobcu považuje tento, za vyjadrenie nezákonné. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že mu zákon neumožňuje vyjadriť sa k možnosti vydania notárskeho osvedčenia, nakoľko sa jedná o pozemky triviálne, neobjasnil prečo mu zákon dovoľuje vyjadrovať sa v súdnom konaní. Právny zástupca namieta, že vyjadrenie zástupcu neznámeho vlastníka nie sú jeho vyjadrením, keďže v danom prípade dedička po J. P. odpredala nehnuteľnosť rodičom žalobcu a jej splnomocnená zástupkyňa potvrdila aj prevzatie kúpnej ceny. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu sa Slovenský pozemkový fond nemá čo vyjadrovať a žalobca žiada, aby súd jeho vyjadrenie v súdnom konaní neakceptoval ako relevantné vyjadrenie neznámeho vlastníka. Slovenský pozemkový fond nepredložil žiadny dôkaz o tom, že jeho vyjadrenie je súčasne názorom neznámeho vlastníka, ktorého záujmy údajne háji. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu ďalej neznámy vlastník, tým, že sa o svoje vlastnícke právo nezaujíma dáva najavo, že žalobca má pravdu a nehnuteľnosť bola odpredaná. V reakcii na argumentáciu predkladá súdu nález ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 484/2015. (č.l. 69-72 spisu)

5. Na základe uvedeného Okresný súd Lučenec uznesením čk. 5C/55/2018-105 pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: „Súd určuje, že EKN parcela č. XXX/X o výmere 354 m² záhrada zapísaná na LV č. XXXX pre katastrálne územie a obec Veľká nad Ipľom, patrí do dedičstva po poručiiteľke S. E., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, zomrela dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod D 921/99 zo dňa 13.10.1999, v celosti.

6. Uzneseniami č.k. 5C/55/2018-436 zo dňa 28.07.2021 a č.k. 5C/55/2018-439 zo dňa 28.07.2021 súd konanie proti pôvodne označeným žalovaným 2/ až 5/ zastavil a zároveň pripustil do konania vstup žalobcov 2/ až 5/, čím bola otázka okruhu strán sporu a zároveň aktívna vecná legitímácia žalobcov vyriešená.

7. Žalovaný vo svojej duplike doručenej tunajšiemu súdu dňa 07.10.2019 zotrval na námietkach, ktoré uviedol v predchádzajúcom vyjadrení a má za to, že nie je preukázané splnenie podmienok vydržania k dotknutej nehnuteľnosti a žiada žalobu aj po zmene žalobného návrhu zamietnuť. Považuje za účelové zo strany žalobcu tvrdiť, že S. E. ako manželka L. E. nadobudla vlastnícke právo k parcele XXX/X vydržaním s odôvodnením, že pokračovala v držbe ako právna nástupkyňa po smrti manžela a jednak na základe kúpnej zmluvy. Následne žalobca v podaní zo dňa 08.07.2019 uviedol, že dedičmi po L. E. boli žalobca a jeho sestra D. Š., ale k 01.04.1984 nevykonávali reálnu držbu pozemku. Protichodne tomuto tvrdeniu žalobca v pôvodnej žalobe výslovne uviedol v bode 19. žaloby, „že držbu nehnuteľností vykonáva až do podania žaloby, nikým nebol v držbe rušený.“ Vychádzajúc z náležitostí žaloby v zmysle § 132 CSP, kde sa v žalobe má uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností nie je zrejmé, čo zmenilo tvrdenie žalobcu keď teraz tvrdí že držbu nevykonával k 01.04.1984.

Vo veciach pozemkov, ktorých vlastník nie je známy koná zo zákona pred súdom SPF podľa § 34 ods. 14 zákona SNR č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov v spojení so zákonom č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a k inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov a zákonom NR SR č. 180/1991 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (§ 16 ods. 2 zákona). SPF v zmysle zák. č. 323/1992 Zb. (Notársky poriadok) je príslušný na vydanie vyjadrenia § 63 ods. 1 písm. a) bod 3. Notárskeho poriadku, avšak toto ustanovenie SPF nijak neobmedzuje v zastupovaní neznámeho vlastníka SPF v konaní pred súdom. Žalobca v žalobe označil žalovaného aj zástupcu SPF s poukazom na § 16 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z., preto námietky žalobcu v bode 21., 22., 23., 24. považuje za nepochopiteľné bez bližšej špecifikácie, čo zmenilo názor žalobcu oproti žalobe. Žalovaný tvrdí, že koná výlučne na základe a v medziach zákona a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a v spore žalovaného neznámeho vlastníka zastupuje SPF v plnom súlade s platnou právnou

úpravou a v záujme žalovaného. Poukazuje na to, že žalobca si uplatňuje v žalobnom návrhu aj trovy. S priznaním náhrady trov konania žalobcovi a k zaviazaniu povinnosti žalovaného nesúhlasí. Žalovaný spadá pod označenie „neznámy vlastník“, ktorý predstavuje špecifický subjekt, ktorý bol zavedený do slovenského právneho poriadku na základe špeciálnych zákonov (zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, v spojení so zákonom č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov a zákonom NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov). Bez uvedenej zákonnej úpravy by bolo prakticky nemožné v prípade sporov o vlastnícke práva vykonávať práva a povinnosti vlastníka a domáhať sa určenia vlastníckeho práva súdnou cestou, čo by mohlo znamenať porušenie čl. 46 Ústavy SR. Žalovaný má za to, že má v súdnom spore špecifické postavenie. Nezapríčinil vznik situácie, ktorá musela byť riešená súdnou cestou a nedal príčinu pre vznik súdneho sporu. Vystupuje len ako zástupca sui generis, jeho právo k prejednáványm nehnuteľnostiam nebolo dané v zmysle úpravy vecných práv, ale len ako právo zástupcu neznámych vlastníkov ustanoveného ex lege. Vzhľadom na povahu sporu je značne nespravodlivé požadovať od žalovaného náhradu trov žalobcu. Zákon neumožňuje SPF ako zástupcovi preberať na seba hmotnoprávne povinnosti týkajúce sa akéhokoľvek zaplata zväzku za neznámych vlastníkov čo znamená, že v prípade, že súd by zaviazal žalovaného na náhradu trov konania spôsobil by tým nezáväznosť a nevykonateľnosť tohto výroku. SPF má za to, že v tomto prípade vo vzťahu k trovám konania súd nemá priznať náhradu trov konania žiadnej strane. (č.l. 132)

8. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu dňa 17.08.2020 „Návrh na pristúpenie na strane žalobcov“, ktorý odôvodnil tým, že svojim podaním zo dňa 08.07.2019 navrhol zmenu žalobného petitu a v nadväznosti na to navrhol pristúpenie ďalších subjektov do konania, ktorí sú zákonnými dedičmi po poručiťke S. E., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, zomrela dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom: L. V. S. XXX, dedičské konanie prejednané pod D 921/99 zo dňa 13.10.1999. Ďalšie subjekty konania patria medzi osoby, u ktorých je podľa § 78 CSP nútené spoločenstvo v spore, a to na strane žalobcu ako dediča domáhajúceho sa určenia vlastníckeho práva v prospech poručiťky. Žalobca navrhol vstup ďalších dedičov do konania na strane žalovaných len z formálneho dôvodu pretože v tom čase nemali záujem na vstupe do konania na strane žalobcov, ktorý je možný podľa § 79 CSP len s ich súhlasom. Súd návrhu žalobcu vyhovel uznesením č.k. 5C/55/2018-105 a 5C/55/2018-108. Od podania žaloby sústavne prebiehajú mimosúdne rokovania medzi stranami, výsledkom ktorých je, že žalovaní R. Č., V. Š., T. Š. a J. Š. udelili dňa 14.08.2020 plnú moc na svoje zastupovanie advokátskej kancelárii, ktorá podala žalobu o určenie, že nehnuteľnosť patrí o dedičstva po ich právnej predchodkyni S. E.. Písomným udelením plnej moci súčasne súhlasili s pristúpením do konania na strane žalobcov, keďže advokátska kancelária zastupuje stranu žalobcu a podala žalobu v prospech všetkých zákonných dedičov. Z tohto dôvodu súdu predložil plné moci na zastupovanie žalovaných v spore, ktorých podpis je súčasne súhlasom so vstupom do konania na strane žalobcov. Vyššie uvedenou zmenou sa na strane žalobcu nachádzajú všetci zákonní dedičia po poručiťke S. E.. Je teda podľa názoru právneho zástupcu žalobcu splnená podmienka núteného procesného spoločenstva na strane žalobcov podľa § 78 CSP a nie je dôvod na zamietnutie žaloby podľa § 78 ods. 2 CSP. Zástupca žalovaného neznámeho vlastníka vyslovil vo svojom vyjadrení právny názor, že nesplnenie podmienky § 78 CSP je dôvodom, pre ktorý pôvodný žalobca B. E. neosvedčil naliehavý právny záujem v podaní žaloby. S týmto názorom žalobcovia nesúhlasia. Je to pôvodný žalobca B. E., ktorý je dlhodobým držiteľom a užívateľom parcely XXX/X pretože je na nej sčasti postavený rodinný dom, v ktorom býva s manželkou a čiastočne sa jedná o pozemok, na ktorom je prilaň dvor. Ostatní zákonní dedičia, pôvodne označení na strane žalovaných sú potomkami žalobcovej sestry D. Š., ktorá tento pozemok neužívala a ani nedržala, ako ani jej deti, preto nemali až taký záujem na majetkovom vysporiadaní tejto parcely po neznámom vlastníkovi J. P.. Čo sa týka námietky neurčitosti predmetu zmluvy, podľa názoru žalobcov je predmet kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 vymedzený dostatočne a určitým spôsobom a na uvedenie neprávneho čísla parcely popri existencii ostatných dostatočne určitých presných údajov je evidentnou písarskou chybou. Predmetom zmluvy je nehnuteľnosť PKV XXX L. V. S.. Z PKV XXX vyplýva, že v tejto zmluve je zapísané pozemkovoknižné teleso 217/2 s kultúrou „kert a beltelekben“ (záhrada v intraviláne o výmere 0,354 m²). Predmetom zmluvy je nehnuteľnosť vo vlastníctve nebohého J. P., po ktorom bolo dedičské konanie rozhodnutie prejednávané po sp.zn. D 25256 zo dňa 04.05.1958, ktorý údaj v kúpnej zmluve korešponduje s údajom v PKV XXX, na ktorú sa zmluva odvoláva v jej časti B - vlastníci. V kúpnej zmluve sa v bode 5 uvádza, že kupujúci vstupujú do vlastníctva držby kúpeného stavebného pozemku splnením podmienok uvedených v treťom bode tejto zmluvy. V bode 3 kúpnej zmluvy sa uvádza, že

účastníci konania majú vedomosti o tom, že tento prevod právny úkon polieha schváleníu Oblastného likvidátora v Bratislave a privolenie odboru výstavby OVN v Lučenci podľa zákona č. 65/51 Zb. Hoci žalobcovia nevedia predložiť listinu, ktorou došlo k splneniu podmienky podľa bodu 3 kúpnej zmluvy preložili dôkazy o tom, že sa podľa bodu 5 držby ujali z čoho je možné usúdiť, že podmienka splnená bola. Od podpisu kúpnej zmluvy neboli v držbe nikým rušení. To, že sa pre odstup času nezachovalo písomné schválenie Oblastného likvidátora v Bratislave a privolenie OVN nedokazuje, že tieto neboli udelené. Pokojná a ničím nerušená držba je dôkazom o tom, že zmluva úradmi schválená bola. Táto držba, ktorá je vymedzená jej hranicami pozemku v prírode je súčasne dôkazom o tom, že sa v prípade uvedenia čísla parcely XXX/X namiesto parcely XXX/X jedná skutočne len o písársku chybu vyplývajúcu z nepozornosti, pretože právni predchodcovia žalobcov držali a žalobca dodnes drží parcelu č. XXX/X a XXX/X.

K námietke nadobudnutia od nevlastníka argumentuje právny zástupca žalobcu, že z hlásenia Národnej banky Československej zo dňa 13.06.1959 vyplýva, že predávajúca uvedená v kúpnej zmluve je právnou nástupníčkou poručiťľa vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných v PKV XXX o čom svedčí text: Priama účasť, vložka XXX pod A.1., r.č. 1, p.č. XXX/X, dľa B1: R. Z., v celosti. Dedičstvo sa podľa vtedy účinného Občianskeho zákonníka nadobúdalo ku dňu smrti poručiťľa, in concreto § 509 zák. č. 141/1950 Zb: Dedičstvo sa nadobúda poručiťľovou smrťou. Z tohto listinného dôkazu, ktorý je úradnou listinou je evidentné, že vo vzťahu k parcele, ktorá mala byť predmetom zmluvy je vlastníčkou predávajúca uvedená v zmluve zo dňa 30.03.1963. Žalobcovia majú za to, že doplnením svojho vyjadrenia v tejto časti dostatočne reagovali na námietky zástupcu žalovaného neznámeho vlastníka J. P. a žiadajú, aby súd žalobe vyhovel. (č.l. 214-215 spisu)

9. Právny zástupca žalobcov zotrval na žalobe a na svojich písomných podaniach doručených súdu. Poukázal a zotrval aj na návrhu na pripustenie zmeny žaloby, návrhu na pristúpenie subjektu do konania na strane žalovanej a vyjadrení zo dňa 08.07.2019, ďalej taktiež na celom obsahu návrhu na pristúpenie na strane žalobcov zo dňa 15.08.2020 a napokon aj na celom obsahu listiny s označením vyjadrenie k uzneseniu o zamietnutí návrhu na pristúpenie do konania na strane žalobcov zo dňa 01.09.2020. Mal za to, že zo skutkových okolností obsiahnutých v týchto vyjadreniach ako aj z právnej argumentácie právneho zástupcu žalobcov vyplýva, že návrh, ktorým sa žalobcovia domáhajú, aby súd určil, že E KN parcela č. XXX/X o výmere 354 m² - záhrada, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX pre k.ú. a obec L. V. S. patrí do dedičstva po poručiťľke S. E., tak ako je bližšie označená v podaní právnej zástupkyne z 08.07.2019, že tento jej návrh je v celom rozsahu dôvodný a preto navrhol, aby súd žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu.

10. Zástupca žalovaného v plnom rozsahu zotrval na uvedenom v jeho písomných vyjadreniach, v ktorých boli ním vznesené námietky vo vzťahu k žalobnému návrhu. Mal za to, že parcela E KN XXX/X nebola zo strany právnej predchodkyne žalobcu a žalovaných v rade 2./ až 5./ vydržaná s tým, že neboli splnené zákonné predpoklady na určenie vlastníckeho práva v tejto parcele vydržaním. V písomných podaniach namietal jednak skutočnosť, že z kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 vyplýva, že zmluvné strany vrátane kupujúcich mali vedomosť o tom, že zmluva musí byť schválená v súlade s vtedajšou platnou právnou úpravou. Predávajúca nebola zapísaná ako vlastníka predmetu kúpnej zmluvy a z tohto dôvodu považoval za spornú platnosť zmluvy s nevlastníkom s tým, že namietal jednak aj tvrdenie právneho zástupcu žalobcov ohľadne písárskej chyby k označeniu čísla parcely, na základe má za to, že predmet kúpy nebol vymedzený určite. Rovnako tak namietal aj dôkaz o zaplatení kúpnej ceny, a to z titulu, že tento spôsob bol určený v kúpnej zmluve odlišne a sumu neprevzala predávajúca ani neexistuje splnomocnenie, ktoré by preukazovalo, že došlo k zaplateniu kúpnej ceny v súlade s kúpnou zmluvou. Z tohto titulu aj z hľadiska toho, že má byť v konaní o určenie vlastníckeho práva skúmaná dobromyseľnosť držby s poukazom na objektívne presvedčenie, že žalobcovia túto vec poctivým spôsobom nadobudli. Mal za to, že vo vzťahu k tomuto dokazovaniu nebol predložený zo strany žalobcov taký dôkaz, ktorý by svedčil o ich dobromyseľnosti aj z tohto titulu žiadal žalobu zamietnuť.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie prečítaním výpisu LV č. XXXX k.ú. a obec L. V. S., rozhodnutia Štátneho notárstva v Lučenci č. D 552/78 zo dňa 13.06.1978, osvedčenia o dedičstve č. D 921/99, Dnot 247/99 z 13.10.1999, výpisu LV č. XXX k.ú. a obec L. V. S., notárskej zápisnice Nz 432/99, N 432/99 zo dňa 13.10.1999, z návrhu na vklad na základe notárskej zápisnice č. N 432/99, Nz 432/99 zo dňa 13.10.1999, kúpnej zmluvy zo dňa 16.08.1961 uzatvorenej medzi R. E., rod. P., ako predávajúcou, a L. E. a manželkou S., rod. P., ako kupujúcou, uznesením Okresného súdu v Lučenci sp. zn. ČD 334/1963 zo dňa 21.03.1963, kúpnej zmluvy spísanej na Štátnom notárstve v Lučenci dňa 20.03.1963 uzatvorenej

medzi H. E., ako predávajúcim, a L. E. a manželkou S. E., rod. P., ako kupujúcimi, PKV č. XXX zápis parc. č. XXX/X k.ú. a obec L. V. S., kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 uzatvorenej medzi R. Z., rod. P., ako predávajúcou, a L. E. a manželkou S. E., rod. P., ako kupujúcimi, PKV č. XXX k.ú. a obec L. V. S., hlásenia podnikov účasti a nemovitostí cudzozemcov v tuzemsku, potvrdenia zo dňa 20.05.1964 - preklad z maďarčiny, súhlasu na vydanie notárskeho osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva žalobcov zo dňa 20.08.2018, odpovede SPF zo 07.09.2018, uznesenia o dedičstve č. 5D/163/2014, Dnot 51/2014 zo dňa 11.04.2014, uznesenia o dedičstve č. 9D/265/2014 zo dňa 23.06.2014, osvedčenia o dedičstve č. 5D/687/2012, Dnot 236/2012 a zistil tento skutkový stav:

12. Z výpisu LV č. XXXX pre okres Lučenec, obec L. V. S., katastrálne územie L. V. S. má súd za preukázané, v časti A: Majetková podstata : parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu parc. číslo XXX/X o výmere 354 m², druh pozemku záhrada a parc. číslo XXX/X o výmere 2097 m² orná pôda, že vlastníkom týchto je P. J. (manželka R., rod. C.), titulom nadobudnutia Pkvl. č. XXX, B1-č.d.XXXX z 03.06.1902 na 1 na základe dedenia, čd. XXXX z 22.11.1943 na 1 na základe skutočnej držby, čd. XXXX z 13.12.1943 skutočným delením a čd.XXXX z 22.11.1943. Ďalší titul Rozhodnutie Správy katastra Lučenec č. KAT 16/03-19 zo dňa 12.11.2010 - Z 4623/10 - v.z. 127/10. Ďalší titul nadobudnutia Pkvl. č. XXX, B1 - čd. XXXX z 03.06.1902 na 1 na základe dedenia, čd. 3233 z 18.05.1905 na 1 na základe kúpy čd. XXXX z 22.11.1943 na 2/4 na základe skutočnej držby, čd. XXXX z 13.12.1943 skutočným delením a čd. XXXX z 22.11.1943. Účastník právneho vzťahu správca 2 - Slovenský pozemkový fond, Búdkova cesta 36, 817 15 Bratislava 11. K vlastníkovi por. číslo 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohto listu vlastníctva. Ťarchy uvedené k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohto listu vlastníctva. (č.l. 4 spisu)

13. Z Rozhodnutia Štátneho notárstva v Lučenci zo dňa 13.06.1978, právoplatného dňa 13.06.1978 vo veci prejednaného dedičstva po poručiťovi L. E. č. D 552/78-7, nar. 03.03.1919, zomrelom 06.04.1978, naposledy bytom: L. V. S. má súd za preukázané, že do dedičstva patriaci majetok, a to vedený v k.ú. L. V. S. v pozemkovoknižnej vložke XXX, parcela č. XXX/1 a XXX pod B 2/ a v polovici, spoluvlastníčkou druhej polovice podľa zápisu pod B 2/b je S. E., rod P. pozostalá manželka -neidentická, nadobudol dedič: B. E., nar. XX.XX.XXXX - syn bez výplatnej povinnosti keďže spoludedičia výplatu zo svojho dedičského podielu nežiadajú. (č.l. 5 spisu)

14. Z Osvedčenia o dedičstve č. D 921/99, D/not 247/99 zo dňa 13.10.1999 v dedičskej veci po nebohej S. E., rod P., posledne bytom L. V. S. Č.. XXX, ktorá zomrela 22.06.1999, má súd za preukázané, že bolo vydané toto osvedčenie o dedičstve. Poručiťka závet nezanechala, zákonnými dedičmi v 1. dedičskej skupine sú:

1. D. Š., I..Č.. XX-XX-XX/XXX, K., R.. I.. Š. XXXX/XX - dcéra

2. B. E., I..Č.. XX-XX-XX/XXX, L. V. S. Č.. XXX - syn,

ktorí dedičstvo neodmietajú, sú spôsobilí dedič. Na základe údajov účastníkov, listinných dôkazov bol spísaný tento súpis aktív a pasív.

A/ Aktíva:

Hnuteľnosti: žiadne

Nehnuteľnosti: Rodinný dom v k.ú. L. V. S., zapísaný vo vložke č. XXX, parcela č. XXX/X záhrada 301 m², parcela č. 218 roľa 786 m², B 2/b v 1 v cene podľa ocenenia znalca Y. F.Ö.E., č. posudku 111/99, zo dňa 09.10.1999 na sumu 120.367,50 Sk.

Kat. územie L. V. S. LV č. XX, parcela č. XXX/X záhrada 894 m² parcela č. XXX/X zastavaná plocha 281 m², bez domu, ktorý nepatrí poručiťke pod B2 v 1 v cene 11.515,- Sk.

B/ Pasíva - Pohrebné trovy a náklady znaleckého posudku. (č.l. 6 spisu)

15. Z výpisu LV č. XXX, okres Lučenec, obec L. V. S., kat. úz. L. V. S. má súd za preukázané, že v časti A: majetková podstata Stavby so súpisným číslom XXX na parcele č. XXX/X, druh stavby rodinný dom je vo výlučnom vlastníctve E. I.K., rod. B., L. V. S. Č.. XXX, nar. XX.XX.XXXX, titul nadobudnutia je darovacia zmluva Č.V 1473/2000 z 21.06.2001-41/01. Právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba XXX nie je evidovaná na LV. Časť C: Ťarchy bez zápisu. (č.l. 7 spisu)

16. Z Notárskej zápisnice č. Nz 432/99, N 432/99 zo dňa 13.10.1999 vyplýva, že B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. V. S. Č.. XXX a I.K. E., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. V. S. Č.. XXX požiadali o spísanie darovacej zmluvy, v ktorej uviedli, že B. E. právnym titulom dedenia D552/78 Štátneho notárstva v Lučenci po nebohom L. E. a podľa Osvedčenia o dedičstve Okresného súdu v Lučenci D XXX/XX po

S. E. vlastní nehnuteľnosti v k.ú. L. V. S., zapísané vo vložke č. 524, parcela č. XXX/X záhrada 301 m², parcela č. XXX roľa 786 m² pričom na uvedených nehnuteľnostiach vlastní rodinný dom č. XXX postavený jeho rodičmi podľa stavebného povolenia ONV Lučenec Výst 1680/63 z 28.05.1963, ktorý je dispozične riešený z jednej bytovej jednotky v rozsahu tri izby, kuchyňa, kúpeľňa, komora, závetrie, ďalej vonkajšie úpravy, a to veľká a malá brána a citované pozemky.

Zároveň titulom dedenia po S. E. vlastní 1 pozemkov v k.ú. L. V. S. v LV č. XX, parcela č. XXX/X záhrada 894 m², parcela č. XXX/X zastavaná plocha o výmere 281 m² pod B2 v 1, len pozemky bez stavieb. Takto špecifikované nehnuteľnosti zo svojho vlastníctva darúva svojej manželke I. E. a I. E. nehnuteľnosti od svojho manžela s vďakou prijíma. (č.l. 8 spisu)

17. Z návrhu na vklad N 432/99 Nz 432/99 v Lučenci dňa 13.10.1999 má súd za preukázané, že prevodca B. E. a nadobúdateľka I. E. podali návrh na vklad zo zmluvy zo dňa 13.10.1999 pod Nz 432/99, N 432/99. Týka sa to parcely na LV č. XX vo vložke XXX in concreto XXX/X, XXX, XXX/X (č.l. 9 spisu).

18. Z kúpnej zmluvy zo dňa 16.08.1961, ktorá sa uzatvorila z jednej strany medzi R. E., rod. P., domácou obyvateľkou L. V. S. Č.. XXX ako predávajúcou a z druhej strany medzi L. E. a manželkou S., rod. P. ako kupujúcimi, má súd za preukázané, že došlo k odpredaju neodvolateľne, bez farchy a s ručením svojej záhrady zapísanej v PKN vložke kat. úz. L. V. S. Č.. XXX r.č. A. I. 1 parcela č. XXX/X vo výmere 301 m², ktorú zdedila po otcovi nebohom Š. P. a po matke nebohej P., rod. P., a to tak ako tá prislúcha jej aj v prírode vyššie menovaným kupujúcim medzi sebou v rovnom pomere za vzájomne dojednanú kúpnu cenu 1.000,-Kč. (č.l. 14 spisu)

19. Uznesením Čd 334/1963 Okresný súd v Lučenci rozhodol dňa 21.03.1963 o návrhu L. E., robotníka, bytom vo L. V. S. Č.. XX na vklad vlastníckeho práva tak, že okresný súd povolil v pozemkovej knihe katastrálneho územia L. V. S. č. vložky XXX na nehnuteľnosti parcely č. XXX/X na meno R. E., rod. P. podľa B.3 v celosti tento zápis. Podľa kúpnej zmluvy danej v Lučenci dňa 16.08.1961 odpisujú sa nehnuteľnosti parcela č. XXX/X a preznačujú sa do novotvorenej vložky č. XXX tejto knihy. Zapisujú sa nehnuteľnosti parcela č. XXX/X odpísané z vložky č. XXX tejto knihy. Vkladá sa vlastnícke právo k dobru L. E. v 1 a jeho manželky S. E., rod. P.. Scudziteľ je R. E., rod. P. (č.l. 15 spisu).

20. Kúpna zmluva spísaná na Štátnom notárstve v Lučenci dňa 20.03.1963, registrovaná dňa 04.06.1963, uzatvorená z jednej strany medzi H. E., zámočníkom, bytom vo L. V. S. Č.. XX ako predávateľom, z druhej strany medzi L. E. a manželkou S. E., rod. P., bytom vo L. V. S. Č.. XX ako kupujúcimi na nižšie uvedenom mieste a dňa za týchto podmienok: Išlo o odpredaj stavebného pozemku zapísanom v PKN vložke k.ú. L. V. S. Č.. XXX, r.č.A.I.I parcela č. XXX pod. B.3 na jeho meno, a to všetko tak ako mu to prislúcha aj v prírode vyššie menovaným kupujúcim medzi nimi v rovnom ideálnom pomere za vzájomne dojednanú kúpnu cenu 2.000,- Kč. Účastníci tohto právneho úkonu majú vedomosti o tom, že tento prevod a právny úkon stáva sa právne účinným dňom vydania príslušného privolenia k prevodu podľa zákona č. 65/1951 Zb. (bod 3 Zmluvy) Kupujúci vstupujú do vlastníctva a držby odkúpeného pozemku dňom vydania v 3. bode označeného privolenia, od toho času poberajú úžitky a platia zaň daň a verejné dávky. (č.l. 16 spisu)

21. Z majetkovej podstaty číslo vložky XXX, zápis parcelného čísla XXX/X záhrada - katastrálna plocha 3 áre 01 m² a parcelného číslo XXX roľa - katastrálna plocha 7 árov 86 m², v časti B tejto vložky - s názvom „Vlastníctvo“ má súd za preukázané, že došlo k zápisu dňa 21.03.1963 č. XXX, kúpna cena 1.000,- Kčs podľa kúpnopredajnej zmluvy spísanej v Lučenci 16.08.1961 sa zapísala záhrada parc. č. XXX/X odpísaná z vložky č. 345 tejto knihy a vkladá sa vlastnícke právo titulom kúpy manželom L. E. na 1, S. E., rod. P. na 1.

Dňa 05. júna 1963 č. 761, kúpna cena 2.000,-Kčs, podľa kúpnopredajnej zmluvy spísanej vo L. V. S. dňa 20.03.1963 došlo k zápisu parcely č. 218 odpísaná z vložky č. XXX tejto knihy, vkladá sa vlastnícke právo pod B2/a-b už zapísaným L. E. a manželke S., rod. P. v rovnakom pomere. (č.l. 21 spisu)

22. Z kúpnej zmluvy spísanej dňa 30.03.1963 medzi R. Z., rod. P., bytom XXXX R. D., L. N.. Q. ako predávateľom a L. E. a manželkou S., rod. P., bytom vo L. V. S. Č..E.. XX ako kupujúcimi došlo k odpredaju pozemku na stavebné ciele v pkn vl. a kat. územia L.L.Q. V. S. číslo XXX, r.č.A.I.I parcela č. XXX/X, čo zdedila po svojom nebohom otcovi J. P. na základe uznesenia Štátneho notárstva v Lučenci D 252/56 zo dňa 04.05.1958, a to všetko tak ako to prislúcha jej aj v prírode vyššie menovaným kupujúcim medzi nimi v rovnom pomere za vzájomne dojednanú kúpnu cenu 1.750,- Kč. V bode 3 predmetnej

Kúpnej zmluvy je uvedená, že účastníci majú vedomosť o tom, že tento prevod a právny úkon podlieha schváleniu Oblasťného likvidátora v Bratislave a privoleniu odboru výstavby ONV v Lučenci podľa zákona č. 65/51 Zb. Vzhľadom na to, že predávajúca je devízovou cudzineckou kupujúci sú povinní zaplatiť kúpnu cenu podľa dispozície Oblasťného likvidátora v Bratislave. Kupujúci vstupujú do vlastníctva a držby kúpeného stav. pozemku splnením podmienok uvedených v bode 3 tejto zmluvy. Od tohto času poberajú úžitky a platia dane. Pravosť podpisov na zmluve bola notársky overená na Generálnom konzuláte Československej republiky v Montreale dňa 04.07.1963. (č.l. 22)

23. Z pozemkovoknižnej vložky XXX má súd za preukázané, že parcela č. XXX/X záhrada v intraviláne o výmere 354 m² je vo vlastníctve P. H. (č.l. 23).

24. V listine označenej ako „Hlásenie podnikov, účasti a nemovitostí cudzozemcov v tuzemsku“, opatrenej pečiatkou - Oblasťný likvidátor v Bratislave, Národnej banke Československej, oblasťnému ústavu pre Slovensko je v kolónke „podateľa hlásenia“ uvedená R. Q., Y. E. Č..E.. XXX, L.L.Q. V. S., okres Lučenec, Československo. V kolónke označenej ako „vlastník podniku, účasti, resp. akcií alebo nemovitostí ak podnikateľ nie je vlastníkom“, sú uvedení dedičia po nebohom J. P.- J. P., XXXX D. I. M. N.. A. a R. Z., rod. P., XXXX, R. D. M., N., A. V časti predmetnej listiny: Hlásim svoj spravovaný tuzemský podnik, účasť, akcie, nemovitosť ako cudzozemský majetok je v kolónke - „Presný názov tuzemských akcií, alebo podniku (firmy) v tuzemsku jeho právna forma a sídlo. Bližšie údaje o nemovitosti“ uvedené kat. úz. L. V. S., L. Č.. XXX pod A1 r.č. 1-3, parcela č. XXX/X, XXX/X, XXX dľa B1 a/ ml. J. P., ž. R. Š. v 1, b/ R. Z., r. P. v 1, vl. 245 oid A I r. č. 2, p.č. XXX/X, dňa B1.

V kolónke tlačiva označenej ako „I. Priama účasť“: - je uvedené: ml. J. P. v celosti vložka č. XXX pod A I r.č.1 p.č. XXX/X, podľa B1, R. Z. v celosti. „II. Nepriama účasť“: Dedenie podľa uznesenia Štátneho notárstva v Lučenci č.d. XXX/XX zo dňa 10.12.1957. Odhadovaná nadobúdacia hodnota 13.362,- Kčs. Listina je podpísaná dňa 25.11.1958 R. Q. a opatrená pečiatkou s dátumom 13.06.1959. (č.l. 24)

25. Z potvrdenia zo dňa 20.05.1964, má súd za preukázané, že predmetná listina je v znení nasledovnom: „Dolu podpísaná R. Q., rodená Z., nar. XX.XX.XXXX obyvateľka Y. E., týmto potvrdzujem, že som dnešného dňa prezvala od L. E., obyvateľa L. V. S. sumu 1.750,-Kčs, slovom tisícšesťdesiat korún, ako kúpnu cenu za pozemok v katastri Veľká nad Ipľom. Túto sumu preberám na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.03.1963 za predávajúcu R. Z., rod. P. Akonáhle bude kúpna zmluva schválená, vyššie uvedenú kúpnu cenu poukážem bankovým prevodom v prospech predávajúcej. Prepis nehnuteľnosti budú platiť L. E. a jeho manželka“. Vyplácajúci je E. P. a preberajúci je Q. H., rod. Z.. (č.l. 25 z opaku)

26. Právny zástupca žalobcov žiadal Slovenský pozemkový fond o súhlas na vydanie notárskeho osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti písomným podaním zo dňa 20.08.2018, v kat. úz. obce L. V. S., zapísaná na LV č. XXXX ako EKN parcela č. XXX/X o výmere 354 m² záhrady v celosti vo vlastníctve neznámeho vlastníka P. J., (manželka R., rod. C.), ku ktorému je uvedený ako správca Slovenský pozemkový fond.

Svoju žiadosť odôvodnil tým, že predmetná parcela je v užívaní žiadateľa pred tým bola v užívaní jeho právneho predchodcu L. E., V.. XX.XX.XXXX, zomrel XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. V. S. Č.. XXX a jeho manželky S. E., I. P., V.. XX.XX.XXXX, zomrela XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. V. S.N. Č.. XXX ako pozemok zastavaný rodinným domom so súpisným číslom XXX, postavený na CKN parcele č. XXX/X zapísaný na LV č. XXX pre kat. územie a obec L. V. S. ako vlastníctvo I. E., I. B., V.. XX.XX.XXXX, bytom L. V. S. Č.. XXX, ktorá je manželkou žiadateľa a ktorej dom daroval práve žiadateľ. Žiadateľ je vlastníkom EKN parcely č. XXX/X o výmere 301 m² záhrady a EKN parcely č. XXX o výmere 786 m² orná pôda, zapísaný na LV č. XXX pre kat. územie a obec L. V. S., ktoré spoločne s EKN parcelou č. XXX/X vo vlastníctve neznámeho vlastníka tvoria pozemky zastavané rodinným domom so súpisným číslom XXX, pozemky prirahlé k domu ako dvor a záhradu za rodinným domom. Na CKN parcelu č. XXX/X o výmere 108 m² zastavané plochy a nádvoria, na ktorej sa nachádza rodinný dom so súpisným číslom XXX, v ktorom býva žiadateľ aj s rodinou a ktorej časť tvorí aj EKN parcela č. XXX/X vo vlastníctve neznámeho vlastníka J. P., nie je zatiaľ založený list vlastníctva. Rodičia žiadateľa L. E. aj s manželkou S., rod. P. odkúpili kúpnu zmluvou zo dňa 30.03.1963 od predávajúcej R. Z., rod. P., bytom XXXX, R. D., L., N., Q. pozemkovoknižnú parcelu č. XXX/X, zapísanú v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. L. V. S. za kúpnu cenu 1.750,- Kč. Táto kúpna zmluva však nebola zapísaná v pozemkovej vložke. Z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúca je dedičkou po svojom nebohom otcovi J. P. na základe Uznesenia Štátneho notárstva v Lučenci č. D 252/56 zo dňa 04.05.1958. Z kúpnej zmluvy

ďalej vyplýva, že kupujúci odkupovali túto nehnuteľnosť na stavebné účely. V kúpnej zmluve ako právny zástupca konštatuje, došlo k písárskej chybe pri uvedení čísla parcely, ktorú kupujúci odkupovali omylom bolo namiesto čísla parcely XXX/X uvedené číslo parcely XXX/X. Táto chyba je zrejmá z toho podľa názoru právneho zástupcu, že otec predávajúcej J. P. bol vedený ako spoluvlastník parcely č. XXX/X v pozemkovoknižnej vložke č. XXX, ktorá sa cituje v predmetnej kúpnej zmluve. Nebol však vlastníkom parcely č. XXX/X, ktorá bola zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. XXX a ktorú už manželka B. (pozn. sudcu - mal byť uvedený L. podľa uvedenej zmluvy) a S. E. odkúpili kúpnu zmluvou zo 16.08.1961 od predávajúcej R. E., rod. P. Poukázal aj na to, že predkladá potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny zástupkyňi predávajúcej pani R. Q. zo dňa 20.05.1964, kúpna cena bola zaplatená vo výške 1.750,- Kč podľa dojednaní v kúpnej zmluve.

Žiadateľ má za to, že vyššie popísané skutočnosti ako aj priložené dôkazy preukazujú, že je dobromyseľným držiteľom EKN parcely č. XXX/X o výmere 354 m² záhrady, počnúc uzatvorením kúpnej zmluvy, vyplatením kúpnej ceny. Držbu nehnuteľnosti vykonáva až do dňa podania žiadosti, nikým nebol v držbe rušený, riadne platí dane a poplatky spojené s užívaním nehnuteľnosti. Na predmetnom pozemku právni predchodcovia žiadateľa postavili rodinný dom na základe rozhodnutia ONV Lučenec, zo dňa 28.05.1963 č. 1680/1963. Na základe uvedeného žiadal o súhlasné stanovisko Slovenský pozemkový fond k vydaniu notárskeho osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva EKN parcely č. XXX/X o výmere 354 m², zapísaná na LV č. XXXX pre kat. úz. L. V. S. ako vlastníctvo neznámeho vlastníka J. P.. (č.l. 27-28)

27. Slovenský pozemkový fond vo svojej písomnej odpovedi zo dňa 07.09.2018 na vyššie uvedené konštatoval, že z údajov a dokladov, z poznatkov, ktoré má ku dňu podania bolo zistené, že nehnuteľnosti, ktoré sú špecifikované v úvode listu sú nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú v zastavanom území obce. V zmysle ustanovenia § 63 ods. 1 písm. a) bod 3 zák. č. 323/1992 Zb. o notároch, resp. Notársky poriadok. SPF je príslušný na vydanie vyjadrenia podľa 63 ods. 1 písm. a) bod 3 Notársky poriadok v znení neskorších predpisov iba ak ide o nehnuteľnosti mimo zastavaného územia obce (s účinnosťou od 01.12.2015). Zároveň informoval právneho zástupcu, že žiadateľ je povinný preukázať splnenie zákonných predpokladov pre vydržanie vlastníckeho práva a notár je povinný predmetné skutočnosti preskúmať a preveriť. V prípade vydania osvedčenia o vyhlásení o vydržaní bez dostatočného preukázania splnenia podmienok vydržania, SPF zváži ďalšie právne kroky za účelom ochrany vlastníckych práv dotknutých osôb (nezistených vlastníkov), ktorých záujmy podľa príslušných zákonných ustanovení zastupuje. Zároveň poukazuje na to, že predmetné oznámenie nie je vyjadrením v zmysle § 63 ods. 1 písm. a) bod 3 Notárskeho poriadku v znení neskorších predpisov. (č.l. 29 spisu)

28. Uznesením o dedičstve č. 5D 163/2014, Dnot. 51/2014, IČ spisu: 6614203177 zo dňa 11.04.2014, v dedičskej veci po poručiťelke D. Š. (sestre žalobcu), rod. E., nar. XX.XX.XXXX, dátum úmrtia XX.XX.XXXX Okresný súd v Lučenci konanie zastavil. Majetok poručiťelky nepatrnej hodnoty huteľnosti: vkladnú knižku bez výpovednej lehoty so sumou 4,08 Eur s príslušenstvom vydal predmetným rozhodnutím Ing. J. Č.emu, rod. Č., nar. XX.XX.XXXX, K.. Ako dedičia po poručiťelke v zmysle zákona podľa I. dedičskej skupiny prichádzali do úvahy: D. Š., R. Č., J. Š., T. Š., V. Š.. Lustráciami bolo zistené, že poručiťelka žiadne nehnuteľnosti nevladnila. (č.l 74 - 75 spisu)

29. Uznesením č.k. 9D 265/2014, IČS: 6614207982, D/not 110/2014 zo dňa 23.06.2014, vo veci prejednávania dedičstva po poručiťelovi D. Š., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, I.Č.. XXXXXX/XXX, Okresný súd Lučenec rozhodol o jeho zastavení s odôvodnením, že ku dňu smrti poručiťelka tento nevladnil žiadne huteľné a majetkové práva a nehnuteľnosti. (č.l. 76 -77 spisu)

30. Z osvedčenia o dedičstve Notárskeho úradu v Lučenci č.k. 5D 687/2012, Dnot 236/2012 IČ: 6612214121 v dedičskej veci po poručiťelovi po nebohom Mgr. D.E. Š., V. XX.XX.XXXX, O. XX.XX.XXXX, má súd za preukázané, že zomrel bezdetný. Zákonnými dedičmi po poručiťelovi v II. dedičskej skupine sú D. Š., I. E., V. XX.XX.XXXX D. D. Š., I. Š., V. XX.XX.XXXX, ktorí dedičstvo neodmietli a sú spôsobilí dedič. Súpis aktív a pasív obsahuje aktíva, huteľné veci: motorové vozidlo Škoda Felícia v hodnote 500,- Eur a vkladná knižka so zostatkom 3,32 Eur s príslušenstvom. Dedičmi bola D. Š., I. E. D. D. Š., V. XX.XX.XXXX (č.l. 78-81 spisu).

31. Podľa § 115 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

32. Podľa § 116 ods. 1, ods. 2 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník,
(1) Vlastnícke právo k hnutelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnene (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.
(2) Kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciú dobu predchodcu.
33. Podľa § 117 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, o behu vydržacej doby platia primerane tie isté zásady, aké platia o behu premlčacej doby.
34. Podľa § 143 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, držiteľom je, kto s vecou nakladá ako so svojou alebo kto vykonáva právo pre seba.
35. Podľa § 144 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, držať možno veci, ako i práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.
36. Podľa § 145 ods. 1 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.
37. Podľa § 145 ods. 2 z.č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.
38. Podľa § 135a ods. 1 Občiansky zákonník v znení zákona č. 131/1982 Zb., vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).
39. Podľa § 135a ods. 2 Občiansky zákonník v znení zákona č. 131/1982 Zb., ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) desať rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania (§ 199 ods. 1), nadobúda vlastníctvo k pozemku alebo k jeho časti štát; občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku v rozsahu uvedenom v § 200. Ak výmera pozemku je väčšia než najvyššia prípustná výmera podľa § 200 a ak podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia možno prenechať do osobného užívania viac častí tohto pozemku, má občan právo vybrať si len jednu z týchto častí, ku ktorej sa potom ako k samostatnému pozemku dohodou zriadi právo osobného užívania.
40. Podľa § 135a ods. 3 Občiansky zákonník v znení zákona č. 131/1982 Zb., takto však nemožno nadobudnúť vec z majetku v socialistickom vlastníctve alebo vec, ku ktorej má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Takto nemožno nadobudnúť ani právo k pozemku, ktorý je v socialistickom vlastníctve alebo ku ktorému má socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov.
41. Podľa § 135a ods. 4 Občiansky zákonník v znení zákona č. 131/1982 Zb. do doby podľa odsekov 1 a 2 si občan môže započítať dobu, po ktorú jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu.
42. Podľa § 868 Občiansky zákonník, pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj na právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.
43. Podľa § 126 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.
44. Podľa § 129 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

45. Podľa § 130 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

46. Podľa § 132 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

47. Podľa § 134 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

48. Podľa § 134 ods. 3 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, do doby podľa ods. 1 sa započítava aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

49. Podľa § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3 z.č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom, (notársky poriadok) účinný ku dňu 06.04.1978,

(1) Štátne notárstvo zistí poručiteľov majetok a jeho dlhy a vykoná súpis aktív a pasív. Vychádza pritom najmä z údajov účastníkov. Tieto údaje a ostatné vyšetrené okolnosti preverí podľa potreby vyšetrením na mieste samom, výsluchom svedkov, listinami alebo inými dôkaznými prostriedkami. Peňažné ústavy podávajú štátnemu notárstvu v dedičskom konaní na jeho dopyt správy o vkladoch, ak je im známe, že vklad patrí poručiteľovi, alebo ak sú v dopyte uvedené údaje potrebné na zistenie totožnosti vkladu.

(2) Pri nehnuteľnostiach štátne notárstvo preskúma predovšetkým na podklade zápisov v evidencii nehnuteľností (pozemkovej knihe) a za pomoci účastníkov konania a tých, ktorým patria práva k nehnuteľnosti, stav tiarch viaznúcich na nehnuteľnosti a v súpise zahrnie do pasív len tie ťarchy, ktoré podľa vykonaného vyšetrenia nestratili doteraz význam.

(3) Ak to vyžaduje záujem spoločnosti alebo dôležitý záujem účastníkov, štátne notárstvo si obstará znalecký posudok, najmä o všeobecnej cene poručiteľovho majetku. Účastníci sú povinní prispieť štátnemu notárstvu k spoľahlivému a úplnému zisteniu stavu dedičstva. Pokiaľ medzi nimi zostali sporné aktíva alebo pasíva, štátne notárstvo postupuje podľa § 18.

50. Podľa § 37 ods. 1 z.č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom (notársky poriadok) účinný ku dňu 06.04.1978, na podklade zistenia podľa § 35 štátne notárstvo určí všeobecnú cenu majetku, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva, prípadne výšku jeho predĺženia v čase smrti poručiteľa.

51. Podľa § 175l ods. 1 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný k 22.06.1999, ak mal poručiteľ v čase svojej smrti s pozostalým manželom majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, o ktorého vyporiadaní sa nezačalo konanie na súde, vyporiada sa tento majetok v konaní o dedičstve podľa osobitného predpisu.

52. Podľa § 175m z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný k 22.06.1999, súd zistí poručiteľov majetok a jeho dlhy a vykoná súpis aktív a pasív. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 175k ods. 3 a § 175l ods. 1 druhej vety.

53. Podľa § 77 ods. 1 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

54. Žaloba o určenie, že určitá nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi je svojou povahou určovacou žalobou. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby o určenie je aj skutočnosť, že účastníci majú vecnú legitimáciu. Všeobecne platí, že vecnú legitimáciu v konaní o určenie má ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Vecnou legitimáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva. Rozhodujúce je teda to, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Dedenie zo zákona upravuje Občiansky zákonník v § 473 a nasl. K dedeniu sú povolaní predovšetkým dedičia v prvej skupine. Konanie tohto typu môže splniť svoj účel len vtedy, ak môže byť táto otázka vyriešená rozsudkom, ktorého výrok by bol záväzný pre všetkých

účastníkov konania. Otázka okruhu strán sporu v rámci určenia, že vec patrí do dedičstva bola ustálená v zmysle uznesenia č.k. 5C/55/2018-439 zo dňa 28.07.2021, kedy do konania spolu s vtedy uvedeným žalobcom B. E. boli pripustení na strane žalobcov 2/ až 5/ ďalší dedičia po poručiteľke S. E.Č.L., čím otázka aktívnej vecnej legitímácie bola vyriešená a zo strany žalovaného nebola ani rozporovaná. Rovnako pasívne vecne legitimovaným v spore je osoba, ktorá je uvedená ako pozemnoknižný vlastník, z ktorého v zmysle § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. koná Slovenský pozemkový fond, čím otázka pasívnej vecnej legitímácie bola taktiež vyriešená.

55. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

56. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či ide o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP, či žalobca preukázal naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavý právny záujem musí ale žalobca preukázať. Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Na preukázanie týchto je povinný navrhnuť dôkazy. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Súd má za to, že žalobca osvedčili svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po jeho právnom predchodcovi. Ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník nehnuteľnosti, má navrhovateľ naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, lebo také rozhodnutie súdu môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (Rozsudok NSSR 1 Cdo 3/03).

57. Vydržanie predstavuje originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. K tomu aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním musia byť splnené súčasne zákonné predpoklady a to, že držba veci musí byť oprávnená po celú vydržaciú dobu, že musí ísť o neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby a že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Pre naplnenie dobrej viery nestačí negatívne presvedčenie držiteľa, že nepôsobí bezprávne, ale je treba pozitívne presvedčenie, že mu vec alebo právo náleží. Ide o psychický stav, o vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Možno ale o dobrej viere usudzovať z okolností, za ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí, musí byť preto podložené konkrétnymi objektívnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo dôvodné. Zo zákona vyplýva, že držiteľ musí byť v dobrej viere vzhľadom ku všetkým okolnostiam. Dobrá viera zaniká v okamžiku, keď sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec alebo právo patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bude v tomto prípade naďalej subjektívne v dobrej viere. Okolnosti, z ktorých možno usudzovať na existenciu dobromyseľnosti, musí v konaní preukázať držiteľ.

Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. obmedzil oproti uhorskému obyčajovému právu, predmet vydržania a odlišne upravil vydržacie doby. V prípade nehnuteľností sa vyžadovala desaťročná vydržacia doba (§ 116 ods. 1 OZ z roku 1950), pričom vydržanie nehnuteľností v socialistickom vlastníctve bolo vylúčené. Vydržacie doby, ktoré začali plynúť pred 01.01.1951 podľa pred tým platného Uhorského práva skončili najneskoršie uplynutím vydržacej doby platnej pre vydržanie nehnuteľnosti (t.j. k 01.01.1961). Podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam určoval Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. v ustanovené § 115 až 116 ods. 1 v spojení s § 145. Vlastnícke právo vydržaním mohol nadobudnúť ten kto oprávnené držal nehnuteľnú vec po dobu 10 rokov. Vydržanie bolo vylúčené iba

medzi manželmi a pri nescudziteľných veciach, ktoré boli v tzv. socialistickom vlastníctve a určené na to, aby ich tieto organizácie trvalo užívali. Oprávneným držiteľom bol ten kto bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. V pochybnostiach sa predpokladalo, že držba je oprávnená. Súd poukazuje na zákonnú domnienku vyplývajúcu z ust. § 145 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb., v zmysle ktorej v pochybnostiach sa predpokladá, že je držba oprávnená. Podľa názoru súdu neobstalo by z hľadiska hmotnoprávneho a z hľadiska objektívneho práva priznať vlastnícke právo komukoľvek, kto sa ho domáha len z titulu, že síce nepreukázal dostatočne hodnoverne ani eventuálnu dobu počiatku oprávnenej a dobromyseľnej držby, ani ostatné zákonné atribúty pre nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam vydržaním, no len s poukazom na to, že síce existujú pochybnosti, ale zákonná domnienka ukladá pri pochybnostiach predpokladať oprávnenosť držby.

Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v pôvodnom znení vydržanie neupravoval preto bolo potrebné vychádzať z toho, že po 01.04.1964 nebolo možné vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudnúť vydržaním, a to ani vtedy ak vydržacia doba začala plynúť pred 01.04.1964, t.j. za účinnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950. Ak k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním došlo najneskoršie do 31.03.1964, mohla by táto skutočnosť po nadobudnutí účinnosti zákona č. 40/1964 Zb. len deklarovaná. Účinky zloženej právnej skutočnosti nastúpili automaticky v dobe ich prípustnosti. Na rozdiel od predchádzajúcich úprav občianskoprávných vzťahov (Všeobecný občiansky zákonník z roku 1811, Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb.), Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. účinný od 01.04.1964 neprevzal a neupravoval právne vzťahy vznikajúce ohľadne vydržania vlastníckeho práva k veciam. Tieto vzťahy s určitým zámerom vylúčil zo svojho systému v presvedčení, že sú už nepraktické a budú nahradené inak (Ro VS v Prahe z 11.07.1994, sp.zn. 3Cdo/151/1992). Podľa Občianskeho zákonníka z roku 1950 a potom zákona č. 131/1982 Zb. bolo možné nadobudnúť pozemok vydržaním iba za predpokladu, že desaťročné obdobie oprávnenej držby bolo dovŕšené pred 01.04.1964. Po tomto dátume by síce oprávnená držba mohla byť vydržiteľovi podľa § 507a ods. 3 OZ v znení zákona 131/1982 Zb. započítaná, avšak táto doba by podľa výslovného znenia uvedeného ustanovenia nemohla skončiť skôr než uplynutím jedného roka od 01.04.1983 (Ro NS ČR, sp.zn. 4Cz 10/1992). Až novela Občianskeho zákonníka č. 131/1982 Zb. účinná od 01.04.1983 vrátila inštitút vydržania opäť do Občianskeho zákonníka, ale možnosť vydržania obmedzila z možných subjektov len na občanov (fyzické osoby) a nepriznala toto právo organizáciám. Tiež výrazne zúžila okruh hnutelných a nehnuteľných vecí, ku ktorým bolo možné vydržať vlastnícke právo. Treba podotknúť, že ani nasledujúca novela č. 509/1991 Zb. účinná od 01.01.1992, ktorá sa vrátila k obvyklému poňatiu vydržania na tomto obmedzení subjektov nadobudania a spôsobilých predmetov za dobu od 01.04.1964 do 31.12.1991 v prechodných ustanoveniach viac nezmenila, pretože sa odvolávala na doterajšie predpisy. Vydržanie bolo po 01.04.1983 upravené nasledovne: nadobudnutie v prospech fyzických osôb sa vylučovalo vo vzťahu k veciam v súkromnom vlastníctve vrátane pozemkov, k veciam z majetku v socialistickom vlastníctve alebo k veciam, ku ktorým mala socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Nadobudnutie v prospech právnických osôb Občiansky zákonník vôbec neumožňoval. Súčasná úprava vydržania zavedená zákonom č. 509/1991 Zb. obnovila od 01.01.1992 tradičné dôsledky spojené s vydržaním.

Do doby, počas ktorej mal oprávnený držiteľ vec v držbe treba započítať aj držbu vykonanú pred 01.01.1992. V tomto smere totiž nemožno prehliadnúť, že už držba na základe ustanovenia § 132a ods. a) zákona č. 131/1982 Zb. bola všeobecne prípustná bez akéhokoľvek obmedzenia, súčasťou skutkovej podstaty vydržania však bola len obmedzene (nevzťahovala sa na právnické osoby a na nehnuteľnosti, ktoré nemohli byť v osobnom vlastníctve). Nová právna úprava (zákon č. 509/1991 Zb.) držbu uskutočňovanú do 31.12.1991 nekvalifikuje odlišne len ju započítava do dĺžky nevyhnutnej k vydržacej dobe. Pritom však účinky právnej skutočnosti, ktorá viedla k vydržaniu mohli nastať najskôr 01.01.1992. Vlastnícke právo k pozemku vydržaním potom nadobudne osoba, ktorá kedykoľvek po 01.01.1992 vrátane splní podmienky ustanovenia § 134 OZ. Zo znenia zákona totiž nemožno vyvodit', že by sa nemohlo prihliadnúť na dobu, počas ktorej mal oprávnený držiteľ pozemok v držbe pred 01.01.1992.

58. Žalobcovia, podľa názoru súdu, preukázali nadobudnutie vlastníckeho práva titulom oprávnenej dobromyseľnej držby ich predkami L. E., nar. 03.03.1913, zomrel 06.04.1978 a S. E., nar. 29.07.1920, zomrela dňa 22.06.1999. Okrem toho, že sporná parcela č. XXX/X logicky nebola predmetom dedičských konaní. Je však preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva k uvedenej parcele právnym predchodcom žalobcov, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 a pri ktorej síce nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok a spôsobu na nadobudnutie vlastníckeho práva v súlade s § 1 ods. 1 a ods. 2 z.č. 65/1951 Sb. o prevodoch nehnuteľností a o prenájdoch poľnohospodárskej

a lesnej pôdy, a preto sa žalobcovia domáhali určenia, že parcela patrí do dedičstva po ich právnych predchodcoch, ktorí ju nadobudli vydržaním. Argumentáciu právneho zástupcu žalobcov, že písárskou chybou bola uvedená namiesto parcely č. XXX/X parcela č. XXX/X dôvodňujúc tým, že predávajúca R. Z., rod. P.V.D. bola dedičkou po J. P., zapísanému ako neznámy vlastník na LV č. XXXX pre k.ú. L. V. S. vo vzťahu k EKN parc.č. XXX/X pôvodne vedenej v pozemnoknižnej vložke č. XXX, hlásenie ktoré za predávajúcu Y. R. Q. Národnej banke Československej, ako oblastnému likvidátorovi v Bratislave, zo dňa 25.11.1958, súd považuje za logickú, nakoľko parcelu č. XXX/X už v čase podpisu kúpnej zmluvy dňa 30.03.1963 títo vlastnili. Je naopak nelogické prečo by opätovne odkupovali parcelu, ktorej už boli vlastníkmi.

S poukazom na dojednanie uvedené v bode 3. zmluvy, že účastníci konania majú vedomosti o tom, že tento prevod práv a právny úkon podlieha schváleniu Oblastnému likvidátorovi v Bratislave a privoleniu Odboru výstavby ONV v Lučenci podľa z.č. 65/1951 Zb. a v bode 4. zmluvy je uvedené, že vzhľadom na to, že predávajúca je devízovou cudzinkou, kupujúci sú povinní zaplatiť kúpnu cenu podľa dispozície Oblastného Likvidátora v Bratislave, v spojení s bodom 8. zmluvy, kde je uvedené, že kupujúci sú oprávnení po registrácii tohto právneho úkonu taktiež po vyrovnaní kúpnej ceny požiadať o vklad vlastníckeho práva na odkúpený pozemky svoj prospech, má súd za to, že splnenie prvých dvoch podmienok v bode 3 a 4 nebolo v dispozičnej sfére právnych predchodcov žalobcov, dojednanie v bode 8 bolo v ich dispozícii, avšak tento úkon realizovaný nebol napriek tomu, že kúpnu cenu zaplatili. Je síce pravdou, že predávajúca R. Z. nebola zapísaná ani ako vlastník spornej parcely a predmetu kúpy v deklaratórnej pozemkovej knihe, v ktorej sa realizovali zápisy pri prevode vlastníctva od 01.01.1951 do 31.03.1964, pričom nadobudla spornú parcelu dedením podľa uznesenia Štátneho notárstva v Lučenci č. D 252/1956 zo dňa 10.12.1957 (uvedené v listine označenej ako „Hlásenie podnikov, účasti a nemovitostí cudzozemcov v tuzemsku“ Národnej banky Československej, oblastnému ústavu pre Slovensko v Bratislave zo dňa 25.11.1958, opatrené pečiatkou s dátumom 13.06.1959 - č.l. 24 spisu), čo však žiadnym spôsobom jej právo odpredať nehnuteľnosť ako dedičke po zapísanom pozemnoknižnom vlastníkovi neobmedzovalo. V konaní bolo preukázané zaplatenie kúpnej ceny právnyimi predchodcami žalobcov hoci nie predávajúcej R. Z., avšak v listine označenej v preklade ako „Potvrdenie“ je uvedené, že R. Q. dňa 20.05.1964 prevzala od L. E. sumu 1.750,-Kčs, ako kúpnu cenu za pozemok v katastri L. V. S.. Túto sumu prevzala na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 za predávajúcu R. Z.. Kúpna cena tam uvedená korešponduje kúpnej cene uvedenej v zmluve. Menovaná R. Q. sa zaviazala, že akonáhle bude kúpna zmluva schválená, kúpnu cenu poukáže bankovým prevodom v prospech predávajúcej R. Z.. Uvedený postup u právnych predchodcov žalobcov, keď kúpnu cenu zaplatili vyššie uvedeným spôsobom a pani R. Q. bola osobou, ktorá hlásenia vo vzťahu k devízovej cudzozemkyni R. Z. uskutočňovala nepochybne založili dobrú vieru v to, že si svoje povinnosti splnili.

Právni predchodcovia žalobcov si mali byť síce vedomí, čo vyplýva aj z kúpnej zmluvy, že na nadobudnutie vlastníckeho práva je nutné privolenie Odboru výstavby ONV v Lučenci podľa zákona č. 65/1951 Sb., ako aj schválenie Oblastným likvidátorom v Bratislave, čo nebolo v konaní preukázané, v zmysle právnych predpisov platných v tom čase síce postupované nebolo, avšak privolenie Odboru výstavby ONV ani schválenie úkonu Oblastným likvidátorom v Bratislave nebolo v dispozičnej sfére právnych predchodcov žalobcom. Právni predchodcovia žalobcov uzatvorili kúpnu zmluvu s dedičkou pozemno-knižného vlastníka, kúpnu cenu vyplatili osobe, ktorá vo vzťahu k registrácii majetku devízového cudzozemca jednotlivé hlásenia uskutočňovala a taktiež úkon o prevzatí kúpnej ceny bol podpísaný predstaviteľom vtedajšieho národného výrobu, čo u právnych predchodcov žalobcov mohlo založiť presvedčenie, že všetky zákonné náležitosti boli dodržané a vlastníctvo nadobudli. Podmienkou vydržania je oprávnená držba spôsobilej veci, trvajúca po zákonom stanovenú vydržaciú dobu. Podľa konštantnej judikatúry oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí, a že je v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam: uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží, alebo subjektom práva, ktoré vykonáva, poprípade že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Dobrá viera je vnútorný, psychický stav držiteľa. Zo zákona vyplýva, že nestačí prostá subjektívna dobrá viera: oprávnený držiteľ musí byť v dobrej viere „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam alebo nie, je treba vždy hodnotiť objektívne a nielen zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka, a je treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom k okolnostiam a povahe daného prípadu po každom požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí.

59. Skutočnosť, že žalobcovia neriešili dlhé roky absenciu spornej parcely v dedičskom konaní po svojich predkoch L. E. a S. E., v dedičskom konaní č. D 552/78-7 zo dňa 13. júna 1978 po poručiteľovi L. E., nar. 03.03.1913, ktorý zomrel 22.02.1986 v Rozhodnutí Štátneho notárstva v Lučenci a je evidentné, že sporná parcela sa nenachádza medzi nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom dedenia, samotná táto skutočnosť však nemôže byť dôvodom konštatovania, že právni predchodcovia žalobcov neboli pri nadobúdaní dobromyseľní. Je bez významu, že dedičom bol žalobca 1/ ako syn v polovici a spoluvlastníčkou druhej polovice podľa zápisu manželka poručiteľa S. E., ktorá si taktiež aj napriek tomu, že predmetom dedenia boli nehnuteľnosti - pozemky inkorporované v pozemnoknižnej vložke č. XXX „len“ v počte 2 nenamietala absenciu parc. č. XXX/X.

60. Z Osvedčenia o dedičstve D/921/99, D/not 247/99 po zosnulej manželke L. E. S. E., ktorá zomrela dňa 22.06.1999 je taktiež evidentné, že v súpise aktív/nehnuteľnosti sporná parcela nie je. Po zosnulej S. E., ako jeden z dedičov bol aj samotný žalobca 1/, ktorý nadobudol predmetné aktíva/nehnuteľnosti v podiele 1 a ktorý absenciu spornej parcely v ani v jednom z dedičských konaní po jeho právnych predchodcoch nenamietal, čo však nepredikuje samo o sebe absenciu dobromyseľnosti a oprávnenosti jeho držby.

61. Napriek existencii princípu dôvery v správnosť zápisov v katastri nehnuteľností je to práve konanie o určenie vlastníckeho práva, ktoré slúži tomu, aby sa formálne existujúci evidenčný stav buď potvrdil, alebo zvrátil, príp. modifikoval. Podstatou konania v prejednávanej veci je, aby žalobcovia preukázali, že aktuálny zápis v katastri, podľa ktorého žalobca nie je spôsobilý stať sa vlastníkom spornej parcely, je v rozpore s právnym stavom a preto je nesprávny.

62. Základnou povinnosťou žalobcu v civilnom súdnom konaní je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobca je nielen povinný tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinný označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Treba zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv. objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania nedávajú súdu podklad pre prijatie záveru čo už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdenej strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze. V podstate ide o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádza z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech. Pokiaľ teda žalobca v konaní nepreukáže pravdivosť, ale ani nepravdivosť, skutočností svedčiacich o existencii jeho hmotnoprávneho nároku, súd nemôže rozhodnúť na základe ľubovôle, ale len cestou aplikácie princípov dôkazného bremena, t.j. žalobu zamietne pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Nie je povinnosťou žalovaného tvrdiť ani dokazovať skutočnosti, z ktorých žalobca svoje právo odvodzuje, t.j. nezaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, a preto mu neunesenie dôkazného bremena žalobcom nemôže byť na ujmu.

63. K otázke dobromyseľnosti pri nadobúdaní vlastníckeho práva vydržaním sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom pod sp. zn. IIÚS 484/2015 zo 14.11.2018, kde uvádza: „Pri poskytovaní súdnej ochrany v súvislosti s nadobúdaním vlastníckeho práva vydržaním treba za podstatu a zmysel základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd považovať taký výklad ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka, ktorý podporuje zákonnú intenciu uviesť do súladu dlhodobý faktický stav nepretržitej držby oprávneným držiteľom (ktorý je po stanovenú dobu objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníckom práve) zo stavom vlastníckym. A contrario

výklad, ktorý túto možnosť vylučuje, resp. ju obmedzuje podstatným spôsobom nemôže byť považovaný za ústavne konformný. Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pritom nesplnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsobom nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú cenu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar alebo bezodplatné plnenie.“

64. Vo vzťahu k dobromyseľnosti žalobcov, resp. ich právnych predchodcov z hľadiska posúdenia ich presvedčenia či sa objektívne mohli domnievať, že užívanú nehnuteľnosť nadobudli poctivým spôsobom, je potrebné vychádzať z logickej časovej postupnosti ako jednotlivé úkony smerujúce k nadobudnutiu vlastníckeho práva boli realizované a či tieto jednotlivito a najmä vo vzájomne si dopĺňujúcom kontexte mohli u právnych predchodcov žalobcov vyvolať nie ich subjektívne presvedčenie, ale z hľadiska objektívneho posúdenia stav, že o dobromyseľnosti, a teda poctivom nadobudnutí nehnuteľnosti mohli byť presvedčení. Žalobcovia odvodzujú svoje vlastnícke právo titulom vydržania v zmysle uzatvorenej Kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 s uvedením predávajúcej R. Z.Á.. V čase podpisu tejto zmluvy je síce pravdivé tvrdenie, že menovaná v príslušných registroch (pozemnoknižný zápis) ako vlastníčka evidovaná nebola, ale jej vlastnícke právo vyplýva z Rozhodnutia o dedičstve pod D 252/56 zo 04.05.1958, teda ak menovaná deklarovala, že je vlastníčkou, toto jej vyhlásenie bolo aj reálne dedičským konaním potvrdené. K obsahu predmetnej zmluvy je potrebné uviesť, že podpis predávajúcej na zmluve riadne overený s tým, že ako predmet je uvedená parc. č. XXX/X, o ktorej žalobcovia tvrdia, že sa jednalo o písársku chybu a správne malo byť uvedené č. parcely XXX/X. Takémuto tvrdeniu žalobcov logicky nasvedčuje aj tá skutočnosť, že parc. č. XXX/X nadobudli už v roku 1961, teda nebol dôvod, aby v roku 1963 túto parcelu opätovne nadobúdali, naviac, ak R. Z. vlastníčkou tejto parcely ani nebola a nepochybne bola vlastníčkou parcely č. XXX/X. Z tohto dôvodu má súd za to, že v predmetnej zmluve muselo dôjsť k písárskej chybe, lebo inak dôvod, pre ktorý by táto zmluva mala byť uzatváraná, ak by sa jednalo o parc. č. XXX/X a nejednalo by sa o písársku chybu, tak potom táto zmluva by bola aktom nadbytočným a aj neplatným, pretože predávajúcim by bola osoba, ktorá nie je vlastníkom a kupujúci by boli identickí s existujúcim vlastníkom. Skutočnosť, že nebola uvedená výmera tejto parcely, podľa názoru súdu, nie je rozhodujúcou pokiaľ vôľa účastníkov zmluvného vzťahu bola túto parcelu odpredať, resp. nadobudnúť v celosti a odpredával ju skutočný vlastník kupujúcemu, pričom iná parcela takto označená v príslušnom katastrálnom území by neexistovala. Súd podotýka, že parcela č. XXX/X bola predmetom Kúpnej zmluvy zo 16.08.1961, ktorá bola riadne Štátnym notárskom registrovaná. Skutočnosť, že došlo k vyplateniu kúpnej ceny vyplýva z potvrdenia z 20.05.1964, v zmysle ktorého došlo k vyplateniu sumy 1.750,- vtedajších Kčs korešpondujúcej kúpnej zmluve, peniaze prevzala pani R. Q., I. Z. s poznámkou, že sa tak jedná na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.03.1963 uzatvorenej medzi R. Z., I. P. a L. E., pričom predmetné potvrdenie je podpísané nečitateľným podpisom tajomníka MsNV ako svedka. Z uvedeného teda vyplýva, že kúpna cena bola jednak zaplatená, o čom bolo potvrdenie, zaplatená bola osobe R. Q., ktorá tak, ako to vyplýva z predloženého Hlásenia podnikov účastní a nemovitostí cudzozemcov v tuzemsku (č.l. 24). Menovaná dokonca ohlasovala skutočnosť, že na základe dedičského rozhodnutia č. D 252/56 z 10.12.1957 parcelu vo vložke XXX pod A1, parc. č. XXX/X zdedila R. Z. v celosti. Z okolností teda, že došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, kde predávajúca mala riadne overený podpis, teda jej vôľa prediť bola zrejماً, pričom mohla prediť len to čo v skutočnosti vlastnila a k písárskej chybe sa mohlo stať aj vzhľadom na skutočnosť, že predmetnú zmluvu podpisovala v Kanade, kde bola vystáňovaná, zo skutočnosti, že kúpna cena bola zaplatená osobe, ktorá v hospodárskych vzťahoch predávajúcej ako devízovej cudzomeky konala a potvrdenie o vyplatení kúpnej ceny bolo podpísané aj príslušným tajomníkom MsNV, podľa názoru súdu, založilo u právnych predchodcov žalobcov, a to L. E. a jeho manželky S. E. dobromyseľnosť držby. Vôľa právnych predchodcov žalobcov odkúpiť parcelu XXX/X je zrejماً aj zo skutočnosti, že parcela tak, ako to vyplýva z geometrického plánu (č.l. 11), je susediaca s parcelou XXX/X, ktorej vlastníckmi už právni predchodcovia žalobcov už boli, rovnako aj parcelou č. XXX, ktorá im taktiež vlastnícky patrila (parc. č. XXX/X nadobudnutá kúpnu zmluvou od R. E., I. P. a parc. č. XXX zapísaná v PKV XXX kúpená od H. E. na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 20.03.1963, teda právny predchodcom žalobcov pre scelenie svojej stavebnej parcely „zostávala“ 30.03.1963 na kúpu už len parcela č. XXX/X). Dobromyseľnosť právnych predchodcov žalobcov preto, podľa názoru súdu, začala vyplatením kúpnej ceny dňa 20.05.1964 a trvala nerušene až do smrti kupujúceho L. E. dňa 06.04.1978 a S. E., jeho manželky, dňa 22.06.1999. K vydržaniu, podľa názoru súdu, došlo na základe nepretržitej oprávnenej a dobromyseľnej držby, t.j. ešte za života S. E., ktorá zomrela dňa 22.06.1999, vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle právnej úpravy

od roku 1964 (zákon účinný dňa 01.04.1964), pričom držba začala za účinnosti zákona č. 40/1964 Zb. dňom 20.05.1964, pričom však v medziobdobí od 01.04.1964 až do novely č. 131/1982 Z.z. účinnej od 01.04.1983 vydržaním nebolo možné vlastnícke právo nadobudnúť, pretože až uvedená novela tento inštitút opätovne do právneho poriadku vrátila, pričom však bolo vylúčené vydržanie vo vzťahu k veciam v súkromnom vlastníctve, vrátane pozemkov, ako aj k veciam z majetku v socialistickom vlastníctve alebo veciam, ku ktorým mala socialistická organizácia právo užívania. Z uvedeného teda vyplýva, že napriek tomu, že držba bola dobromyseľná, nebol v tomto medziobdobí spôsobilý predmet vydržania a až následne s novelou č. 509/1991 Z.z. účinnou od 01.01.1992 boli tradičné dôsledky spojené s vydržaním opäť zakotvené, a preto k vydržaniu mohlo dôjsť najskôr k 01.01.1992 zo strany právnej predchodkyne žalobcov S. E..

65. Vykonaným dokazovaním žalobcovia tak predloženými dôkazmi, ako aj na pojednávaní logicky preukázali nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej parcele svojimi právnymi predchodcami - (nielen preukázania absencie parcely č. XXX/X v kúpnej zmluve). Sporná parcela nebola síce ako predmet kúpy v namietanej kúpnej zmluve zo dňa 30.03.1963 uvedená výslovne, čo však logicky bolo vysvetlené ako písárska chyba (parc. č. XXX/X zamenená za parc. č. XXX/X), nebola ani predmetom dedičských konaní, čo však samo o sebe určenie, že do dedičstva patrí nebráni (je to podstata žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva), pričom titul nadobudnutia vlastníckeho práva je originálny - vydržanie. Žalobcovia preukázali predloženými dôkazmi vydržanie, najmä dobromyseľnosť držby svojich právnych predchodcov a od počiatku. Žalobcovia preukázali tak stav užívania spornej parcely tak žalobcom 1/, ako aj právnymi predchodcami, preukázali, že predchodcovia na základe právnej skutočnosti - právneho titulu (kúpnej zmluvy, aj keď nie perfektnej) boli dobromyseľnými držiteľmi v tom, že im vlastnícke právo patrí.

66. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

68. Žalobcovia boli síce v konaní úspešní v celosti, súd im však náhradu trov konania nepriznal, pretože vychádzal zo špecifického postavenia žalovaného, keď vlastne žalovaným je osoba, ktorá je registrovaným pozemnoknižným vlastníkom, o ktorom je zrejmé, že táto osoba, tak ako je zapísaná v príslušných registroch, je osobou nežijúcou, avšak zastúpenou Slovenským pozemkovým fondom v zmysle zákona, ktorého postavenie nie je klasickým postavením strany sporu a súd sa preto domnieva, že ako osobu zástupcu žalovaného nie je možné tento subjekt na náhradu trov konania priamo zaviesť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.